

ภาคที่ 13

กักกันด้วยศักดิ์ศรีของนักรบ

คู่อัดบันลือโลก แพตตัน-มอนตี้

เรียบเรียงโดย พ.อ.บัญชา ดุริยพันธ์

เรื่องคู่อัดบันลือโลก แพตตัน-มอนตี้นี้ ผมเคยเห็นความเห็นของผู้ที่สนใจประวัติศาสตร์บางท่าน นำมาเป็นจุดติสเครดิตซ์ชณะของฝ่ายสัมพันธมิตร อังกฤษ-อเมริกา แต่อันที่จริง เมื่อเราไปดูประวัติศาสตร์การสงครามอื่นๆ รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างนายทหารของประเทศอื่นๆ ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๒ ตัวผมก็พบได้ว่า เรื่องแบบนี้ ที่ไหนมันก็มีกัน อย่างของรัสเซียก็มีเรื่องของชูคอฟกับโคเนฟ ที่สตาลินเอารอยรั่วระหว่างจอมพลทั้งสองมาเป็นประโยชน์ด้วยวิธีการบริหารบนความขัดแย้ง ของฝรั่งเศสยุคนโปเลียนก็มีนายพลเนย์จอมหัวกับ Jomini เสถ.ใหญ่ผู้เป็นดังคลังสมองของนโปเลียน อย่างในสามก๊กก็เห็นคู่อัดซีหลง-เคาหู ของโจโฉ ที่เคยถึงขั้นต่อยกันต่อหน้าจอมอุปราชามาแล้ว..... เพราะฉะนั้น ใครๆที่อ่านเรื่องราวระหว่างสองนายพลนี้แล้ว ก็อย่าได้เกิดความสงสัยว่า เอ๊ะ นี่ฝ่ายสัมพันธมิตรมันขาดความรู้รักสามัคคีขนาดนี้เลยหรือนี่.....

เพราะว่า เรื่องการกีดกันของคนๆกันเองเช่นนี้ มันมีทั่วไปทุกๆที่ครับผม ผม...คนเก่งๆ ย่อมมี
อีโก้จะเป็นธรรมดา เมื่ออีโก้สูงๆมาอยู่ร่วมกัน มันก็ต้องมีกีดกันบ้างเป็นธรรมดาขอรับ ก่อนเปิด
ละครฉากนี้คงต้องขอขอบพระคุณผู้มีอุปการคุณทั้งหลายก่อน โดยเฉพาะสื่อมวลชนสหรัฐอเมริกา
ในยุคสงครามโลก ที่ได้บรรจงบันทึกเรื่องราวของนายพลทั้งสองเอามาเผยแพร่ให้ชาวโลกได้รู้ชนิด
คำต่อคำ มิเช่นนั้น เรื่องของนายพลคู่กัดอันนี้ คงไม่ได้เป็นเรื่องสนุกให้เราอ่านคลายเครียดระหว่าง
เรื่องราวอันมหัศจรรย์ของมหาสงครามโลกครั้งที่ ๒ ไปได้ครับผม หากไม่แล้ว เราก็จะรู้ได้แค่ว่า นาย
พลคู่นี้เค้านั้นขี้หน้ากันนะ แต่รายละเอียดเป็นไงไม่รู้ เหมือนอย่างคู่กัดอื่นๆครับ **เรื่องราวคู่กั
บ้นสื่อโลกอันนี้.... ต้องขอไปเริ่มต้นที่แผ่นดินแอฟริกาเหนือ** หลังจากนายพลมอนด์ของเรา
ยื่นรอมเมลหน้าทางจากแผ่นดินอียิปต์ นายพลอังกฤษได้เปิดประชุมเวิร์คชอปขึ้นกลางดินกลาง
ทรายซาฮารา เพื่อแถลงถึงแผนการรบของตัวเองในครั้งต่อไป **Work Shop** ของนายพลมอนด์
นี้...เปิดขึ้นมาด้วยหวังจะได้รับการเข้าร่วมประชุมของเหล่านายพลอเมริกา ที่เพิ่งยกพลขึ้นบกที่อัล
จีเรียมาหมาดๆ แต่ว่า.....ปรากฏว่างานนี้ มีนายพลจากเมืองมะกันเข้าร่วมเพียงแค่คนเดียวครับ
นายพลแพตตัน ของเรานั่นเอง..... ทุกท่านคงพอจำนิสัยส่วนตัวของนายพลมอนด์โกเมอรี่ได้ว่า..
ท่านชิงชังเหล่าและบุหรื่นัก ขนาดที่ว่า นอกจากไม่เคยตะอบายมุขทั้งสองนี้ตลอดชีวิตแล้ว ยัง
ห้ามไม่ให้นายทหารใต้บังคับบัญชา สูบบุหรืหรือสูบบุหรี่ต่อหน้าตัวเองเวลาประชุมทหารกันด้วย ซึ่งมันขัดกับ
นิสัยส่วนตัวของแพตตันสิ้นดี เพราะปรากฏว่า ตลอดชีวิตของนายพลท่านนี้ แพตตันเป็นสิ่งห้อม
ควันแบบมวนต่อมวน.... ระหว่างที่นายพลมอนด์โกเมอรี่พลามาถึงแผนการตัวเองไป แพตตันเองก็
คงจะอึดอัดใจไม่น้อย เพราะตัวแพตตันก็ไม่แสดงถึงความสนใจในแผนการของมอนด์ที่ลึกลงไปใน
รายละเอียดใดๆเลย หลังจากอ้าปากหาไปหลายรอบแล้ว หรืออาจจะเป็นไปด้วยความหงุดหงิด
เปรี้ยวปากอยากเสพยาเส้นหรือไม่มีทราบได้ นายพลแพตตันก็ให้ความเห็นต่อที่ประชุมว่า...
**"อ๊วะคงแก็ไปหน้อยเะ แล้วอ๊วะคงสมองซึกซ้าไม่ทันลือพูดไปด้วยแหละ แถมอ๊วะก็ยงหูตึง
อีกตั้งหาก ไอ้ที่ลือๆพูดมานี้...มันก็เลยม่ายมีอะไรให้อ๊วะสนเลยยยยยย"** ว่าแล้วก็

พลาญหีบบุหรีเดินสะบัดตูดออกจากที่ประชุมไป นี่แหละครับ.....แรกพบของนายพล แพตตัน-มอนโกเมอรี.....แหะ ๆ ๆ ๆ ๆ และเมื่อกาลต่อมา นิสัยส่วนตัวของนายพลมอนต์โกเมอรีที่ส่อสันดานให้แพตตันเหม็นขี้หน้าขึ้นไปอีก ก็คือปฏิบัติการของนายพลมอนต์โกเมอรี ที่หมายจะกวาดล้างทหารอักษะให้สิ้นจากแอฟริกาเหนือ งานนี้นายพลมอนต์โกเมอรีออกปากขออียัมอาวุธใหม่ของอเมริกา คือบ็อมบินลอยฟ้า B-17 ซึ่งหลังจากสงครามแอฟริกาเหนือจบลงด้วยชัยชนะของฝ่ายสัมพันธมิตรแล้ว ตัวนายพลมอนต์โกเมอรีก็ออกมาประกาศถึงชัยชนะของอังกฤษและตนเอง โดยมีได้ให้เครดิตแก่ฝ่ายอเมริกันที่อุตสาหะให้ยืมเครื่องบิน B-17 ไปแม้แต่น้อย ไฟเหม็นขี้หน้าของแพตตันที่มีต่อมอนต์โกเมอรี ก็เริ่มคุโชนขึ้นมาแล้วครับ

และเรื่องราวรอยร้าวระหว่างสองนายพลคนนี้ก็ประจักษ์ตาแก่คนรอบข้างในปฏิบัติการร่วมยึดเกาะซิซิลีของฝ่ายอังกฤษและอเมริกาในปฏิบัติการฮัสกี ฝ่ายกองทัพที่แปดของ มอนต์โกเมอรีนั้นสามารถยึดไซราคิวส์ได้ตามเป้าหมาย และกำลังจะรุกคืบขึ้นเหนือเข้าแผ่นดินใหญ่อิตาลีต่อไป ซึ่งนายพลอเล็กซานเดอร์ของทางฝ่ายอเมริกัน ก็ให้สัญญาเป็นมั่นเป็นเหมาะแก่มอนต์โกเมอรีว่า.... กองทัพที่เจ็ดของอเมริกาจะตั้งยันทหารฝ่ายอักษะเพื่อเปิดทางสะดวกให้แก่มอนต์โกเมอรีรุกขึ้นเหนือได้อย่างสบายใจ แต่...ครับ กองทัพที่เจ็ดอันนี้แหละ บัญชาการโดยแพตตัน ทันที้ที่แพตตันได้รับมอบให้ “ตั้งยันทหาร” เพื่อสหายอังกฤษแล้ว ก็เหมือนกับเสธ.อเล็กซานเดอร์โยนน้ำมันเข้ากองไฟเหม็นขี้หน้าของแพตตันลุกฟุ้งขึ้นมา.... “จะให้ดูรอเพื่อพวกมันแหละ!! โหยยย น่ากลัวจะรอบไปทั้งชาตินะสิ เกะกะนี้มีที่ให้เราดูรอตั่งมากมาย เรื่องอะไรจะไปรอมันพะ!” ได้ที่แพตตันก็รีบสั่งการกองทัพที่เจ็ดของตัวเองรุกคืบเข้าเมืองปาร์แลโม ที่อยู่ในซิซิลีฝั่งตะวันตกได้เพียงแค่หกวันเท่านั้น แต่ชัยชนะอันนี้ของแพตตันก็หาได้สร้างความดีใจให้กับไอเซนฮาวด์เลย เพราะเสนาธิการทั้งหมด ต่างลงความเห็นว่.....ปาแลร์โมไม่มีประโยชน์อะไรต่อเป้าหมายทางยุทธศาสตร์เลย แต่กระนั้น ไอเซนฮาวด์ก็ยังกัดฟันชมกองทัพที่เจ็ดของแพตตันว่า...สมที่จะรบเคียงบ่าเคียงไหล่กับกองทัพที่แปดของมอนตี แลมยังปิดท้ายว่าไม่รู้ว่าจะหาคำชมอะไรที่เลิศกว่านี้แก่แพตตันอีกแล้ว

..... ไม่รู้ว่าไอค์ของเราจะชมรีจะแดกก็ไม่รู้เนอะ ตัวมอนต์โกเมอรี่เมื่อได้ฟังข่าว ก็คงจะซ้ำๆ กับชัยชนะของแพตตัน ถึงได้ส่งจดหมายแสดงความยินดีแก่แพตตันพร้อมด้วยขอนัดหมายทำข้อตกลงกับแผนการรุกคืบต่อไป ที่มอนต์โกเมอรี่จะไปเยือนแพตตันถึงถิ่นปาแลร์โม ที่แพตตันกำลังออกพองด้วยชัยชนะของตนมาหมาดๆ

แต่ แม่...แม่ เหมือนพระเจ้ามาแก้มอนต์โกเมอรี่ ด้วยว่าเครื่องบินที่มอนต์โกเมอรี่อุตสาหะไปปาแลร์โมนั้น เกือบตกลงกลางรันเวย์ที่ปาร์แลโม แพตตันเห็นอุบัติเหตุครั้งนี้ แทนที่จะแสดงความเป็นห่วง กลับพูดกับมอนตี้ว่า แค **B 17** ของประเทศสูญเสียหายชนิดเดียวนะเรื่องเล็กกะจิว เรื่องเล็กน้อย ไม่ต้องเป็นห่วงหรอกเพื่อน แล้วครายเค้าห่วงเครื่องบินกันอะ....แพตตัน ไม่พูดเรื่องชีวิตมอนต์โกเมอรี่เลยยยยยยย มอนต์โกเมอรี่ได้รับฟังปลอบใจของแพตตันแล้วได้แต่กัดฟันกรอดๆ แต่ก็ดำเนินงานวางแผนการรบกับแพตตันต่อ ด้วยว่าการเดินทางเข้ายึดเมืองเมสซิना ที่ตั้งสุดท้ายของทหารเยอรมันในเกาะซิซิลีต่อไป ทันทีหลังจากมอนต์โกเมอรี่ระเบิดตูดออกจากปาร์แลโม แพตตันก็ลึงโลด บอกกับนายพลโต้บังคับบัญชาของตัวเองว่า.....เฮ้ยยยย เค้าแล้วไฟยยงานนี้มันเหมือนวิ่งแข่งเลยนะเว้ย พวกเราต้องรีบไปยึดเมสซิनाก่อนพวกอังกฤษให้ได้!! เฮ้อออ ดูเดะครับ หลังจากนั้นไม่กี่วัน แพตตันรีบเคลื่อนพลเข้าหาเมืองเมสซิना ซึ่งงานนี้ไม่เหมือนปาร์แลโมที่เยอรมันทิ้งให้อเมริกันยึดไปง่ายๆ เพราะเจอเยอรมันตั้งรับอย่างเหนียวแน่น ผลคือ ทัพที่เจ็ดของแพตตันแตกมาไม่เป็นกระบวน หลังจากงานนี้ กองทัพที่เจ็ดของแพตตันก็ต้องไปตั้งหลักกันใหม่ ตัวแพตตันเองก็ออกตระเวนไปตามโรงพยาบาลสนามเพื่อให้กำลังใจแก่เหล่าทหารที่เกือบตายเพราะทิวี่มานะตัวเอง แฮ่ม....งานนี้แหละครับ ที่เราจะได้เห็นความลุกทุ่งแท้ของแพตตัน แพตตันเดินเยี่ยมทหารโต้บังคับบัญชาของตัวเองไปเรื่อยๆ จนมาเจ้อกับพลทหารคนหนึ่ง ที่ไม่ปรากฏตามตัวว่ามีบาดแผลอะไรหนักหนา แพตตันก็สงสัย ถามว่านี่เจ็บป่วยอะไรไร้ไ้หนู... “ฮือๆๆ กระชิกๆๆ กระผม..กระผมคิดว่าผมรบต่อไปไม่ไหวแล้วครับท่านนายพล” ได้ฟังดังนี้ เหมือนภูเขาไฟวิสุเวียสตัวระเบิดซึกสิบลูกพร้อมกัน แพตตันพ่นเอาศัพท์แสงที่

ไม่รู้สูตรมาจากไหนใส่พลทหารผู้โชคร้ายผู้นี้ ต่าสารพัดว่าข้าฉลาดมั่งหละ ตาขาวมั่งหละ พร้อมกับล้วงเอาถุงมือมาตบหน้าพลทหารดวงช่วย พร้อมทั้งถีบทหารน้อยคนนี่กระเด็นออกจากเตียงของโรงพยาบาลสนาม..... เท่านั้นไม่พอกร๊อบ...ไม่กี่วันหลังจากนี้ แพตตันก็ไปเจอพลทหารที่ตัวสั้นระริกในโรงพยาบาลสนาม ตามตัวก็ไม่มีบาดแผลอะไร แพตตันก็ถามเหมือนเดิมอีก.... “ไ้หนุ...เอ็งเป็นอะไรไปรี” “ฮือๆๆ ประสาทปัมกับท่านนายพล ปัมกั๋วอะคับ” โถถถ เหมือนอย่างเคยครับ แต่คราวนี้เหมือนการากาตัวระเบิดขึ้นสามสิบลูกพร้อมกัน “ประสาทเมิงเรอะ โหยยยย....ไ้หนุรกตาขาว ประสาทหะเมิงนะสิ แม่เมิงกะหรีเอี้ยยยยย ” ตบหน้าเพี้ยะๆ ไปสองดอกติดๆ “อย่างเมิงนี้ว่าจะถูกลากตัวไปยื่นให้ยิงเป้า ม่าย...ม่าย...จริงๆแล้วตูดเมิงตรงนี้ดีกว่า ไ้เอี้ยยยยย ” แพตตันชักป็นออกมาถึงใส่พลทหารดวงมหาช่วย แต่เหมือนยังพอคิดได้ แพตตันชักป็นเข้ากระเป๋าดตัวเอง เดินสะบัดตูดพร้อมฝากคำพูดหลากสีเอาไว้เป็นของขวัญเยี่ยมใช้

เรื่องตบหน้านี้....เกิดขึ้นสองครั้งติดๆกัน มันก็เกินกว่าปัญญาจะปิดไปให้ถึงหูถึงตาสื่อมวลชนอเมริกันไปได้ **ไอเซนฮาวด์ต้องบังคับให้แพตตันประกาศกล่าวคำขอโทษต่อกองทัพพลทหารทั้งสองสังกัด** แต่แทนที่แพตตันจะขอโทษ กลับฝากคำพูดสไตล์ภาษาตลาดโป้เบ้าบ้านเรา งานนี้ไอเซนฮาวด์หน้าแหกไม่มีขึ้นดีครับ เพราะไอเซนฮาวด์ได้แต่เงี้ยบกริบข้างๆเก้าอี้แพตตันในการประกาศขอโทษอย่างเป็นทางการนั้นเอง นายพลแบรดลีย์ถึงกับบอกว่า.....ถ้าเป็นแบรดลีย์นะตัดหางปล่อยัดไปแล้ว แต่ไอเซนฮาวด์ก็บอกกับแบรดลีย์อย่างขมขื่นว่า...แพตตันเก่ง...เก่งมากพอที่จะรับประกันชัยชนะของเราได้.... **แหม...แต่สื่อมวลชนอเมริกายัมครับ** เพราะมีเรื่องมาเขียนข่าวหากินได้สบายบรีอ ทันทีที่ชาวอเมริกันรู้พฤติกรรมของแพตตัน ก็เหมือนไฟป่าลุกพรึบทั่วอเมริกาเหนือ เสียงเรียกร้องให้ปลดแพตตันตั้งขึ้นทั่วแผ่นดินอเมริกา เหล่าส.ส.พร้อมด้วยวุฒิสมาชิกแห่งสภาองเกรส พวกกันเดินแถวออกมาเรียกร้องให้ไอเซนฮาวด์ปลดแพตตันซะ แต่ไอเซนฮาวด์ แม้จะไม่ปรากฏว่าเป็นขุนทัพผู้ยิ่งใหญ่ กลับใช้ทักษะแห่งนักประสานสิบทิศ ที่นอกจากต้องทนความหน้าแหกที่แพตตันทำใส่แล้ว ยัง

ต้องทนกับความกดดันจากแผ่นดินแม่ตัวเอง หาทางออก **Win-Win** โสภณชั้นด้วยการ ถอดแพตตันออกจากการบัญชากองทัพที่เจ็ด ให้ไปบัญชากองทัพกระดาศในยุทธการ **Overlord** ที่เอาไว้ใช้หลอกทหารฝ่ายเยอรมันเท่านั้นเอง..... ส่วนแพตตัน ตามเคยก่อนดำคนรอบข้างทั่วไปหมด แม้แต่กับไอเซนฮาวด์เองว่า.....เจ้ามอนตี้ละ ตอนนีมันทำอะไรก็ได้ตามใจอยาก ไอค์ก็ได้แต่ “ขอรับท่าน” กับเจ้ามอนตี้เท่านั้นแหละไฟ้ย ตอนนีแพตตันมีฉายาใหม่ครับ เหล่านักหนังสือพิมพ์อเมริกันเรียกแพตตันว่า.... “นายพลปากสันดิน (General Foot-in-Mouth)”

แต่เมื่อถึงวันดีเดย์มาบรรจบ นายพลไอเซนฮาวด์ก็กระดิกนิ้วเรียกนายพลแพตตันมาบัญชาการรบกองทัพที่สาม ด้วยว่าแพตตันนั้น แม้จะมีพฤติกรรมที่น่าเอือมระอาแค่ไหน แต่ความเก่งของแพตตันก็เป็นที่ประจักษ์กันทั้งกองทัพ โดยเฉพาะเรื่องการปลุกเร้ากำลังใจทหาร ก็มาดูนะครับ ว่าฝีปากปลุกเร้าเหล่าทหารกองทัพที่สามของแพตตันนั้น มันถึงกินแค่หนายยยยยยยยยยยยยยยยยยยยย “...ไอน้องเอ๋ย อิกยี่สิบปีข้างหน้าตอนที่พวกเมิงนั่งผิงไฟอุ่นหลานอยู่บนดักแล้วหลานมันถามว่าพวกเมิงทำอะไรอยู่ตอนเขารบกัน ในมหาสงครามโลกครั้งที่สอง ขอให้ขอบคุณเฮอะว่าพวกเมิงจะได้ไม่ต้องอีกอีกทำเป็นขยับมั่ง นั่งเปลี่ยนท่ามั่ง แล้วก็อ้อมแอ้มตอบว่า "เอ้อ..หลานเอ๋ย..ตอนนั้นนะปู้ดักขี้อยู่ที่หลุยเซียน่าอยู่จะ" ไม่ซ่ายยยย...ครับผม...เอ็งจ้องหน้ามันได้เลยตรงๆ แล้วก็ตอบไปเลยว่า "ไอนู...ปู้ของมริงนี่แหละได้เข้าร่วมทำศึกในกองทัพที่สามอันลือลั่นเคียงบ่าเคียงไหล่กับไอ้ลูกอีฎอกทองใครตๆชื่อ จอร์จี้ แพตตัน มาแล้วไฟ้ย..." ซึ่งกองทัพที่สามที่แพตตันได้บังคับบัญชาี่แหละครับ ที่แพตตันโชว์ผลงานได้ประทับใจจ้อด ด้วยแพตตันโชว์ผลงานคืบหน้าไปด้วยระยะทางสี่ร้อยไมล์ ภายในระยะเวลาแค่ ยี่สิบหกวัน จับทหารเยอรมันที่เขารำลือว่าเก่งนักหนาได้ถึงแสนคน แต่ในขณะที่ตัวแพตตันเองนั้นเสียทหารไปแค่ หมื่นสองพันคนเท่านั้น...เรียกได้ว่าเป็นการรุกคืบที่รวดเร็วที่สุดในประวัติศาสตร์ทางทหารของโลกเลยทีเดียว..... ส่วนมอนตี้โกเมอรินั้น หนึ่งเดือนหลังจากชัยชนะของ

แพตตัน ก็ประสบกับความพ่ายแพ้ในแผนการนัดแรก ที่หมายจะตีเยอรมันจากทางเหนือ แต่แพตตันเองก็หัวเราะงอหายกับความพ่ายแพ้ของเพื่อนร่วมรบได้ไม่นาน เพราะกองทัพของตัวเองก็ไปติดแอกที่ **Metz** จากการถล่มของเยอรมันเหมือนกันครับ แต่...แต่หลังจากที่ฝ่ายสัมพันธมิตรได้เข้าทางตะวันออกไปเรื่อยๆ จนมาถึงบาสตอง แผ่นดินนี้แหละครับ ที่แพตตันโชว์ผลงานประทับใจไอค์อีกที

แต่เริ่มเดิมทีนั้น ไอเซนฮาวด์เจอกับกองทัพแพนเซอร์ของฟอน รุนสเตทท์ที่ตีกองทัพอเมริกาถอยร่นไปเกือบสิบไมล์จากบาสตอง แล้วยังมีหน่วยทหารพลร่มติดท่ามกลางวงล้อมของกองทัพเยอรมันเสียอีก แต่เริ่มเดิมทีนั้น ไอเซนฮาวด์ไม่หวังให้แพตตันตีฟอน รุนสเตทท์กระเจิงจากบาสตอง แค่หวังให้แพตตันตั้งยันฟอน รุนสเตทท์ไม่ให้รุกคืบไปกว่านี้ได้..... ไอค์เอ๋อปากถามแพตตันว่า....พอตั้งยันฟอน รุนสเตทท์ได้มั๊ย????? “ตั้งรับเจ้าฟอน รุนสเตทท์นะเธอ???? เฮอะ!!! ตูนี่แหละจะจัดการเอาเจ้าฟอน รุนสเตทท์เข้ารูตูดมอนตี้ไปเลย!” (**I'll take von Runstedt and shove him up Montgomery's ass!!!**) แล้วแพตตันก็สามารถตีกองทัพแพนเซอร์กระจุยจากบาสตองได้อย่างปาก ขาดเหลือแต่เอา รุนสเตทท์ไปทะเลวงรุตวารของมอนตี้เองคนเดียวไว้เท่านั้น.....

นี่แหละที่มาที่ไปของ “กั๊กกันด้วยศักดิ์ศรี ของนักรบ”